

Aiškinamosios pastabos

PVM sąskaitų faktūrų išrašymo taisyklės

(Tarybos direktyva 2010/45/ES)

- **Kam reikalingos aiškinamosios pastabos?**

Aiškinamosios pastabos parengtos, kad būtų lengviau suprasti ES lygmeniu priimtus teisės aktus, šiuo atveju būtent direktyvą dėl sąskaitų faktūrų išrašymo (2010/45/ES). Aiškinamosios pastabos paskelbtos daugiau nei prieš metus iki naujojo teisės akto įgyvendinimo pradžios, taigi, tikimasi, kad jos padės valstybėms narėms vienodžiau perkelti šį teisės aktą į savo teisę, o verslo sektoriui bus suteikta reikiama informacija, kad jis galėtų laiku prisitaikyti prie naujųjų taisyklių.

Jos nepakeičia PVM komiteto gairių arba įgyvendinimo reglamento – abu šie dokumentai teisėkūros procese atlieka savo vaidmenį.

- **Kokią informaciją rasite aiškinamosiose pastabose?**

Aiškinamosios pastabos parengtos kaip rekomendacinė priemonė, kuri gali būti naudojama siekiant paaiškinti, kaip taikyti PVM sąskaitų faktūrų išrašymo taisykles. Jose pateikiama ir praktinių patarimų, ir padedama suprasti, ką reiškia tam tikros straipsnių nuostatos.

- **Aiškinamųjų pastabų ypatumai**

Aiškinamosios pastabos yra bendro darbo rezultatas: nors šias pastabas parengė Mokesčių ir muitų sąjungos generalinis direktoratas ir jos yra skirtos skelbti šio direktorato interneto svetainėje, šios pastabos – tai diskusijų ir su valstybėmis narėmis, ir verslo sektoriumi, rezultatas.

Valstybės narės jas rengiant pirmiausia prisidėjo per 2011 m. vasario mėn. vykusį „Fiscalis“ sąskaitų faktūrų išrašymo seminarą, vėliau – per diskusijas su PVM komitetu. Verslo sektoriaus nuomonės taip pat buvo klausiama per Europos standartizacijos komiteto (pranc. *Comité Européen de Normalisation (CEN)*) sudarytos atstovaujančiųjų Europos organizacijų specialios darbo grupės konkreitiems elektroninių sąskaitų faktūrų išrašymo klausimams spręsti posėdžius.

Jos nėra teisiškai privalomos, jose pateikiami tik praktiniai, neoficialūs patarimai, kaip Mokesčių ir muitų sąjungos generalinio direktorato nuomone turi būti taikoma ES teisė. Jos neatspindi Komisijos nuomonės ir jokia jose pateikta nuomonė Komisijos nesusaisto.

Taip pat kadangi PVM sąskaitų faktūrų išrašymo teisės aktai priimami remiantis direktyva, kiekviena valstybė narė yra atsakinga už šių nuostatų perkėlimą į nacionalinius teisės aktus ir tinkamą jų taikymą savo teritorijoje.

Atsižvelgiant į tai ir remiantis pagrindiniais subsidarumo principais, pagrindinė atsakomybė už apmokestinamųjų asmenų informavimą apie tai, kaip šias nuostatas aiškinti ir taikyti, tenka nacionaliniams mokesčių administratoriams.

Todėl gali būti, kad valstybės narės rengs savas nacionalines naujų PVM sąskaitų faktūrų išrašymo taisyklių taikymo gaires. Valstybių narių mokesčių administratorių, kurie gali pateikti nacionalines gaires, interneto adresų sąrašas pateikiamas šiame interneto puslapyje

http://ec.europa.eu/taxation_customs/common/links/tax/index_en.htm.

Aiškinamosios pastabos nėra išsamios: jose aptarti tik tam tikri sąskaitų faktūrų išrašymo aspektai, kai manyta, kad juos paaiškinti yra tikslinga. Tai aspektai, kurie iškilo dėl naujų Direktyvos 2010/34/ES taisyklių, arba PVM direktyvos taisyklių paaiškinimai, kai manyta, kad jie reikalingi.

Jos nuolat tikslinamos: šios aiškinamosios pastabos nėra galutinės, bet atitinka esamą padėtį tam tikru laiko momentu, remiantis turimomis žiniomis ir patirtimi. Tikimasi, kad ilgainiui teismų sprendimai, PVM komiteto gairės ir praktika papildys šiose pastabose pateiktą nuomonę.

Temų, kurios aptariamos aiškinamųjų pastabų projekte, rodyklė

A: Popierinių ir elektroninių sąskaitų faktūrų išrašymo reikalavimai

1. Sąskaitose faktūrose būtina nurodyti faktinį tiekimą – Direktyvos 2010/45/ES 10 konstatuojamoji dalis
2. Elektroninių sąskaitų faktūrų apibrėžtis – 217 straipsnis
3. Įsigyjančio asmens sutikimas – 232 straipsnis
4. Kilmės autentiškumas – 233 straipsnio 1 dalies trečia pastraipa
5. Turinio vientisumas – 233 straipsnio 1 dalies ketvirta pastraipa
6. Įskaitomumas – 233 straipsnio 1 dalies pirma ir antra pastraipos
7. Kilmės autentiškumo, turinio vientisumo ir įskaitomumo užtikrinimo priemonių pasirinkimas – 233 straipsnio 1 dalies antra pastraipa
8. Verslo kontrolės priemonės – 233 straipsnio 1 dalies antra pastraipa
9. Patikima audito seka – 233 straipsnio 1 dalies antra pastraipa
10. Saugus elektroninis parašas ir apsikeitimo elektroniniais duomenimis priemonės (angl. EDI) – 233 straipsnio 2 dalis
11. Išrašymo momentas ir saugojimo laikotarpio pabaiga – 233 straipsnio 1 dalies pirma pastraipa
12. Sąskaitų faktūrų saugojimas – (žr. D3 dokumentą)

B: Sąskaitų faktūrų išrašymas

1. 219a straipsnis – kurios valstybės narės taisyklės yra taikytinos?
2. 221 straipsnio 3 dalis – taikytinos valstybės narės sąskaitų faktūrų išrašymo už neapmokestinamą tiekimą taisyklės

3. 220 straipsnio 2 dalis ir 221 straipsnio 2 dalis – sąskaitų faktūrų išrašymo už neapmokestinamas finansines paslaugas taisyklės (135 straipsnio 1 dalies a–g punktai)
4. 224 straipsnis – sąskaitų faktūrų išsirašymas

C: sąskaitų faktūrų turinys

1. 226 straipsnio 2 dalis – eilės numeriai
2. 226 straipsnio 7a dalis – pinigų apskaita
3. 226 straipsnio 11 dalis – neapmokestinamas tiekimas
4. 91 ir 230 straipsniai – PVM sumos konvertavimas į nacionalinę valiutą
5. 226b straipsnis – supaprastintos sąskaitos faktūros

D: sąskaitų faktūrų saugojimas

1. 247 straipsnis – saugojimo laikotarpis
2. 248a straipsnis – sąskaitų faktūrų vertimas ir sąskaitose faktūrose vartojamos kalbos
3. 247 straipsnis – saugojimo terpė

EUROPOS KOMISIJA
MOKESČIŲ IR MUITŲ SAJUNGOS
GENERALINIS DIREKTORATAS
Netiesioginiai mokesčiai ir mokesčių administravimas
C1 skyrius: PVM ir kiti apyvartos mokesčiai

Sukurta: 05/10/2011 Paskutinė redakcija: 05/10/2011

Dokumento numeris: A

Dalykas: popierinių ir elektroninių sąskaitų faktūrų išrašymo reikalavimai

Bendroji informacija ir aptartos temos

Teisinis pagrindas: 2010 m. liepos 13 d. Tarybos direktyva 2010/45/ES, kuria iš dalies keičiamos Direktyvos 2006/112/EB dėl pridėtinės vertės mokesčio bendros sistemos nuostatos dėl sąskaitų faktūrų išrašymo taisyklių

Šaltiniai: 217, 232 ir 233 straipsniai, 10 konstatuojamoji dalis

Aptartos temos:

1. Sąskaitose faktūrose būtina nurodyti faktinį tiekimą – Direktyvos 2010/45/ES 10 konstatuojamoji dalis
2. Elektroninių sąskaitų faktūrų apibrėžtis – 217 straipsnis
3. Įsigyjančio asmens sutikimas – 232 straipsnis
4. Kilmės autentiškumas – 233 straipsnio 1 dalies trečia pastraipa
5. Turinio vientisumas – 233 straipsnio 1 dalies ketvirta pastraipa
6. Įskaitomumas – 233 straipsnio 1 dalies pirma ir antra pastraipos
7. Kilmės autentiškumo, turinio vientisumo ir įskaitomumo užtikrinimo priemonių pasirinkimas – 233 straipsnio 1 dalies antra pastraipa
8. Verslo kontrolės priemonės – 233 straipsnio 1 dalies antra pastraipa

9. Patikima audito seka – 233 straipsnio 1 dalies antra pastraipa
10. Saugus elektroninis parašas ir apskaitimo elektroniniais duomenimis priemonės (angl. EDI) – 233 straipsnio 2 dalis
11. Išrašymo momentas ir saugojimo laikotarpio pabaiga – 233 straipsnio 1 dalies pirma pastraipa
12. Sąskaitų faktūrų saugojimas – (žr. D3 dokumentą)

Pastabos

2010 m. liepos 13 d. Tarybos direktyva 2010/45/ES, kuria iš dalies keičiamos Direktyvos 2006/112/EB dėl pridėtinės vertės mokesčio bendros sistemos nuostatos dėl sąskaitų faktūrų išrašymo taisyklių siekiama patikslinti ir dar labiau supaprastinti sąskaitų faktūrų išrašymo taisykles, pašalinant esamus neaiškumus ir kliūtis. Joje nustatoma, kad ir popierinėms, ir elektroninėms sąskaitoms faktūroms taikoma ta pati tvarka (popierinėms sąskaitoms faktūroms taikoma tvarka gali būti taikoma ir elektroninėms sąskaitoms faktūroms), bet nedidinama su popierinėmis sąskaitomis faktūromis susijusi administracinė našta, siekiama paskatinti naudoti elektronines sąskaitas faktūras, leidžiant laisvai pasirinkti, kaip užtikrinti kilmės autentiškumą, turinio vientisumą ir įskaitomumą. Direktyvoje pažymima prievolė sąskaitas faktūras išrašyti tiksliai, už faktiškai suteiktas prekes arba paslaugas, todėl reikalaujama, kad sąskaitos faktūros kilmės autentiškumas, turinio vientisumas ir įskaitomumas būtų užtikrinami nuo pat sąskaitos faktūros išrašymo iki jos saugojimo laikotarpio pabaigos. To galima pasiekti verslo kontrolės priemonėmis, kuriomis sukuriama patikima sąskaitos faktūros – tiekimo audito seka, užtikrinama, kad būtų nustatyta tiekėjo arba sąskaitos faktūros rengėjo tapatybė (kilmės autentiškumas), kad sąskaitoje faktūroje pateikti PVM rekvizitai (PVM direktyvoje reikalaujamas sąskaitos faktūros turinys) nebūtų keičiami (turinio vientisumas) ir kad sąskaita faktūra būtų įskaitoma.

Verslo kontrolės priemonės, kuriomis sukuriama patikima sąskaitos faktūros – tiekimo audito seka, gali būti naudojamos visų sąskaitų faktūrų (ir popierinių, ir elektroninių) kilmės autentiškumui, turinio vientisumui ir įskaitomumui užtikrinti. Elektroninių sąskaitų faktūrų kilmės autentiškumui, turinio vientisumui užtikrinti galima naudoti ne tik verslo kontrolės priemonės, bet ir specialias technologijas, pavyzdžiui, saugų elektroninį parašą, paremtą¹ kvalifikuotu sertifikatu ir sukurtą naudojant saugią parašo formavimo įrangą, arba keitimosi elektroniniais duomenimis priemonės. Jomis verslo įmonės naudojasi kaip garantija, užtikrindamos, kad būtų įvykdyti kilmės autentiškumo ir

¹ Saugūs elektroniniai parašai, paremti kvalifikuotais sertifikatais ir sukuriami naudojant saugią parašo formavimo įrangą bendrai vadinami kvalifikuotais elektroniniais parašais.

turinio vientisumo reikalavimai, taigi jos suteikia teisinio tikrumo. Tačiau tai tik pavyzdžiai, galima naudoti kitas technologijas arba procedūras.

Išsamūs elektroninių sąskaitų faktūrų išrašymo taisyklių tikslai išdėstyti 8–11 konstatuojamosiose dalyse. PVM direktyvos 217, 232 ir 233 straipsniai buvo pakeisti, juose atsispindi šie tikslai.

Kad šiuos straipsnius būtų lengviau suprasti, parengtos šios papildomos gairės. Jomis siekiama padėti valstybėms narėms – paaiškinti, kaip nuosekliau įgyvendinti ir taikyti šiuos straipsnius nacionaliniuose teisės aktuose, verslo įmonėms pateikiama praktinių patarimų.

Sukurta: 05/10/2011 Paskutinė redakcija: 05/10/2011

Dokumento numeris: A-1

Tema: sąskaitose faktūrose būtina nurodyti faktinį tiekimą

Šaltinis: Direktyvos 2010/45/ES 10 konstatuojamoji dalis

Sąskaitose faktūrose būtina nurodyti faktinį tiekimą ir todėl turėtų būti užtikrintas jų autentiškumas, vientisumas ir įskaitomumas. Verslo kontrolės priemonės gali būti naudojamos siekiant nustatyti patikimas sąskaitų faktūrų – tiekimo audito sekas, taip užtikrinant, kad bet kuri sąskaita faktūra (popierinė arba elektroninė) atitiktų tuos reikalavimus.

Pastabos

10 konstatuojamojoje dalyje nurodoma, kad sąskaitoje faktūroje būtina nurodyti faktinį tiekimą, todėl turėtų būti užtikrintas sąskaitos faktūros autentiškumas, turinio vientisumas ir įskaitomumas.

Tai, kad sąskaitoje faktūroje pateikiama informacija tiksliai atspindėtų faktinį tiekimą, turi užtikrinti kiekvienas apmokestinamasis asmuo. Kaip tai padaryti, sprendžia apmokestinamasis asmuo. Vienas iš būdų užtikrinti patikimą sąskaitos faktūros – tiekimo audito seką, yra naudoti verslo kontrolės priemones, kuriomis sukuriama patikima audito seka, kuria sąskaita faktūra ir tiekimas susiejami tarpusavyje.

233 straipsnio 2 dalyje taip pat nurodoma, kad apmokestinamasis asmuo šią savo prievolę užtikrinti kilmės autentiškumą ir turinio vientisumą gali įvykdyti, pavyzdžiui, naudodamasis toje dalyje nurodytomis technologijomis: saugiu elektroniniu parašu arba apsikeitimo elektroniniais duomenimis priemonėmis (angl. EDI). Tačiau šios technologijos savaime negali įrodyti, kad tiekimas įvykdytas.

Pagal 233 straipsnį tai, kaip šias prievoles įvykdyti, sprendžia apmokestinamasis asmuo.

Tema: elektroninės sąskaitos faktūros apibrėžtis

Šaltinis: 217 straipsnis

Šioje direktyvoje elektroninė sąskaita faktūra – sąskaita faktūra, kurioje pateikiama pagal šią direktyvą reikalaujama informacija ir kuri yra išrašyta ir gauta bet kokia elektronine forma.

Pastabos

Elektroninės sąskaitos faktūros apibrėžtis pateikiama tik siekiant paaiškinti 232 straipsnio nuostatą dėl įsigyjančio asmens sutikimo ir parodyti, kaip pasinaudoti valstybėms narėms 247 straipsnio 2 dalyje suteikta sąskaitų faktūrų saugojimo galimybe.

Elektroninėje sąskaitoje faktūroje, visai taip pat kaip popierinėje sąskaitoje faktūroje, privaloma pateikti PVM direktyvoje reikalaujamus rekvizitus.

Be to, tam, kad sąskaita faktūra pagal PVM direktyvą būtų laikoma elektronine, ji turi būti ir išrašyta, ir gauta kuriuo nors elektroniniu formatu. Tai, kokį formatą pasirinkti, sprendžia apmokestinamasis asmuo. Sąskaitos faktūros gali būti pateikiamos kaip struktūriniai (pavyzdžiui, XML) pranešimai arba kito pobūdžio elektroninio formato pranešimai (pavyzdžiui, elektroninis laiškas su PDF programa parengtu priedu arba faksimilė, gauta elektroniniu, ne popieriniu formatu).

Pagal apibrėžtį ne visos elektroniniu formatu sukurtos sąskaitos faktūros gali būti laikomos elektroninėmis sąskaitomis faktūromis. Elektroniniu formatu, pavyzdžiui, naudojant apskaitos programinę įrangą arba tekstų redagavimo programinę įrangą, sukurtos sąskaitos faktūros, kurios siunčiamos ir gaunamos atspausdintos popieriuje, nėra elektroninės sąskaitos faktūros.

Kita vertus, popierinės sąskaitos faktūros, kurios nuskenuojamos, siunčiamos ir gaunamos elektroniniu paštu, yra laikomos elektroninėmis sąskaitomis faktūromis.

Sąskaitos faktūros elektroninio formato pobūdis neturėtų būti svarbus, svarbus tik faktas, kad sąskaita yra elektroninio formato, kai ji išrašoma ir gaunama. Taip elektronines sąskaitas faktūras galima siųsti ir gauti vienu formatu, o tada pakeisti jų formatą į kitą.

Sąskaita faktūra turėtų būti laikoma išrašyta, kai tiekėjas, tiekėjo vardu veikianti trečioji šalis arba sąskaitas faktūras išsirašantis įsigyjantis asmuo pateikia sąskaitą faktūrą taip, kad įsigyjantis asmuo ją galėtų gauti. Tai gali reikšti, kad elektroninė sąskaita faktūra perduodama įsigyjančiam asmeniui tiesiogiai, pavyzdžiui, elektroniniu paštu arba saugia jungtimi, netiesiogiai, pavyzdžiui, naudojantis vienu arba keliais paslaugų teikėjais, pateikiama interneto portale, prie kurio įsigyjantis asmuo gali prisijungti, arba kitu būdu.

Svarbu nustatyti datą, kada laikoma, kad sąskaita faktūra išrašyta, kad ne tik tiekėjas galėtų įvykdyti savo prievolę išrašyti sąskaitą faktūrą per reikalaujamą laikotarpį (222 straipsnis), bet ir gavėjas galėtų įvykdyti savo prievolę laikytis sąskaitų faktūrų saugojimo reikalavimų.

Sukurta: 05/10/2011 Paskutinė redakcija: 05/10/2011

Dokumento numeris: A-3

Tema: įsigyjantčio asmens sutikimas

Šaltinis: 232 straipsnis

Elektroninės sąskaitos faktūros naudojimui reikalingas gavėjo sutikimas.

Pastabos

Speciali nuostata, kad įsigyjantis asmuo turėtų sutikti su tuo, kad naudojama elektroninė sąskaita faktūra, įtraukta daugiausia dėl to, kad norint gauti elektroninę sąskaitą faktūrą, reikia atitikti tam tikrus techninius reikalavimus, arba įsigyjantis asmuo, norėdamas užtikrinti autentiškumą, vientisumą ir įskaitomumą, turi pasiruošti tam, kad galėtų gauti elektronines sąskaitas faktūras, ko nereikia, kai sąskaitos faktūros yra popierinės.

Atsižvelgiant į tai, kad elektroninėms ir popierinėms sąskaitoms faktūroms turėtų būti taikoma vienoda tvarka, tai, ar įsigyjantis asmuo sutinka su elektronine sąskaita faktūra, gali būti nustatoma tokiu pat būdu, kuriuo nustatoma, ar įsigyjantis asmuo sutinka su popierine sąskaita faktūra. Sutikimas gali būti rašytinis – oficialus arba neoficialus, arba nebylus, pavyzdžiui, tvarkant arba apmokant gautą sąskaitą faktūrą.

Bet kuriuo atveju galutinis sprendimas naudoti elektronines sąskaitas faktūras yra sandorio šalių susitarimo dalykas.

Tema: kilmės autentiškumas

Šaltinis: 233 straipsnio 1 dalies trečia pastraipa

Kilmės autentiškumas – prekių tiekėjo ar paslaugų teikėjo, arba sąskaitos faktūros rengėjo tapatybės nustatymo užtikrinimas.

Pastabos

Sąskaitos faktūros kilmės autentiškumas – tai ir apmokestinamojo asmens, kuris gauna tiekiamas prekes arba teikiamas paslaugas, ir apmokestinamojo asmens, kuris jas tiekia ar teikia, prievolė. Abu gali užtikrinti kilmės autentiškumą nepriklausomai vienas nuo kito.

Reikia atsižvelgti į keturis aspektus:

1. Kaip tapatybės nustatymą užtikrina tiekėjas

Tiekėjas privalo gebėti užtikrinti, kad tikrai tai jis išrašė sąskaitą faktūrą arba kad sąskaita faktūra buvo išrašyta jo vardu ir jo naudai. Tai galima užtikrinti, sąskaitą faktūrą užregistruojant apskaitos dokumentuose. Kai sąskaita faktūra išsirašoma arba kai sąskaitą faktūrą išrašo trečioji šalis, tai galima įrodyti pateikus patvirtinamuosius dokumentus.

2. Kaip tapatybės nustatymą užtikrina įsigyjantis asmuo

Apmokestinamasis asmuo, kuris priima tiekiamas prekes arba teikiamas paslaugas, turi gebėti užtikrinti, kad sąskaita faktūra gauta iš tiekėjo arba sąskaitos faktūros rengėjo.

Taigi apmokestinamasis asmuo gali pasirinkti iš **dvejų alternatyvų**. Pirmoji alternatyva – patikrinti, ar sąskaitoje faktūroje nurodyta informacija apie tiekėjo tapatybę yra tikra. Antroji alternatyva – užtikrinti sąskaitos faktūros rengėjo tapatybę.

a) Tiekėjo tapatybės nustatymo užtikrinimas

Duomenys apie tiekėjo tapatybę sąskaitoje faktūroje turi būti pateikiami visada. Tačiau to savaime nepakanka kilmės autentiškumui užtikrinti. Įsigyjantis asmuo tokiu atveju turėtų užtikrinti, kad sąskaitoje faktūroje nurodytas tiekėjas iš tiesų suteikė sąskaitoje faktūroje nurodytas prekes arba paslaugas. Kad įvykdytų šią prievolę, apmokestinamasis asmuo

gali taikyti bet kurias verslo kontrolės priemones, kad sukurtų patikimą sąskaitos faktūros – suteiktų prekių arba paslaugų audito seką.

a) Sąskaitos faktūros rengėjo tapatybės nustatymo užtikrinimas

Apmokestinamasis asmuo gali nuspręsti sąskaitos faktūros rengėjo tapatybę užtikrinti, pavyzdžiui, naudodamas saugų elektroninį parašą arba apsikeitimo elektroniniais duomenimis priemones. Vis dėlto tos priemonės taikomos nepažeidžiant Direktyvos 2010/45/ES 10 konstatuojamosios dalies, kurioje nurodyta, kad sąskaitose faktūrose būtina nurodyti faktinį tiekimą.

Sąskaitos faktūros rengėjo tapatybės nustatymas gali būti užtikrinamas ir tais atvejais, kai sąskaitą faktūrą išrašo tiekėjas, ir tais atvejais, kai sąskaitą faktūrą išrašo trečioji šalis arba kai sąskaita faktūra išsirašoma.

Tema: turinio vientisumas

Šaltinis: 233 straipsnio 1 dalies ketvirta pastraipa

Sąvoka turinio vientisumas reiškia, kad turinys, kurio reikalaujama pagal šią direktyvą, nėra pakeistas.

Pastabos

Sąskaitos faktūros turinys, kurio vientisumą privaloma užtikrinti, yra apibrėžtas PVM direktyvoje.

Sąskaitos faktūros turinio vientisumas yra ir tiekiančiojo apmokestinamojo asmens, ir priimančiojo apmokestinamojo asmens prievolė. Jie abu gali nepriklausomai vienas nuo kito pasirinkti, kokių būdu šią prievolę įvykdyti, arba gali susitarti, kaip užtikrinti, kad turinys nebūtų pakeistas, pavyzdžiui, naudodami tam tikras technologijas – apsikeitimo elektroniniais duomenimis priemonės arba saugius elektroninius parašus. Apmokestinamasis asmuo gali pasirinkti, ar taikyti, pavyzdžiui, verslo kontrolės priemones, kuriomis būtų sukurta patikima sąskaitos faktūros – tiekimo audito seka, ar naudoti specialias technologijas šiai prievolei įvykdyti.

Tai, ar sąskaitos faktūros turinys buvo pakeistas (turinio vientisumas), nėra susiję su elektroninės sąskaitos faktūros formatu. Jeigu laikomasi sąlygos nekeisti PVM direktyvoje reikalaujamo sąskaitos faktūros turinio, vienas formatas, kuriuo pateikiamas šis turinys, gali būti pakeistas į kitus formatus. Taip įsigyjantis asmuo arba jo vardu veikiantis paslaugos teikėjas elektroninius duomenis gali konvertuoti arba pateikti įvairiais būdais, kurie atitinka jo IT sistemą arba ilgainiui įdiegtus technologijų pakeitimus.

Jeigu apmokestinamasis asmuo nusprendžia turinio vientisumo reikalavimą įvykdyti naudodamas saugų elektroninį parašą ir jei vienas sąskaitos faktūros formatas keičiamas į kitą, tai turi būti užfiksuota audito sekoje.

Net jei valstybės narės naudojami 247 straipsnio 2 dalyje suteikta galimybė reikalauti, kad sąskaita faktūra būtų saugoma originalia – popierine arba elektronine – forma, sąskaitos faktūros formatą vis tiek galima keisti.

Forma reiškia sąskaitos faktūros tipą (popierinę arba elektroninę formą), o formatas – pateikimo tipą. Formatas gali būti keičiamas, pavyzdžiui, pakeičiant duomenų pateikimo būdą, pvz. vietoj datos, kuri rašoma kaip diena, mėnuo ir metai, rašyti datą, kuri rašoma kaip metai, mėnuo ir diena, arba keisti pačios bylos, pavyzdžiui XML, tipą.

Tema: įskaitomumas

Šaltinis: 233 straipsnio 1 dalies pirma ir antra pastraipos

*Tiek popierinės, tiek elektroninės sąskaitos faktūros kilmės autentiškumas, turinio vientisumas ir **įskaitomumas** užtikrinamas nuo sąskaitos faktūros išrašymo momento iki jos saugojimo laikotarpio pabaigos.*

*Kiekvienas apmokestinamasis asmuo nustato, koku būdu užtikrinamas sąskaitos faktūros kilmės autentiškumas, turinio vientisumas ir **įskaitomumas**. Tai galima atlikti verslo kontrolės priemonėmis, kuriomis nustatoma patikima sąskaitos faktūros ir prekių tiekimo ar paslaugų teikimo audito seka.*

Pastabos

Sąskaitos faktūros įskaitomumas reiškia, kad sąskaitą faktūrą gali perskaityti žmogus. Taip turi išlikti iki saugojimo laikotarpio pabaigos. Sąskaita faktūra turėtų būti pateikta taip, kad visas sąskaitos faktūros PVM turinys būtų aiškiai įskaitomas popieriuje arba ekrane, kad nereikėtų papildomo nagrinėjimo arba interpretavimo, pvz. laikoma, kad apsikeitimo elektroniniais duomenimis priemonių pranešimų, XML pranešimų ir kitų struktūrinių pranešimų originaliu formatu žmogus perskaityti negali (po konvertavimo proceso gali būti laikoma, kad jie yra žmogui perskaitomi, žr. toliau).

Jeigu sąskaitos faktūros yra elektroninės, tariama, kad ši sąlyga įvykdyta, jeigu sąskaitą faktūrą, paprašius, galima pateikti per pagrįstą laiką tuo pačiu būdu, kuriuo ją būtų reikalaujama pateikti nedelsiant pagal 245 straipsnio 1 dalį, taip pat ir po konvertavimo proceso, tokia forma, kad ją ekrane arba atspausdintą žmogus galėtų perskaityti. Turėtų būti įmanoma patikrinti, ar pateikto perskaitomo dokumento turinys nepakito, palyginti su originalia elektronine byla.

Siekiant užtikrinti elektroninės sąskaitos faktūros įskaitomumą, visą jos saugojimo laikotarpį turi būti užtikrinama galimybė pasinaudoti tinkama ir patikima elektroninės sąskaitos faktūros peržiūros priemone.

Elektroninės sąskaitos faktūros įskaitomumas nuo jos išrašymo momento iki saugojimo laikotarpio pabaigos gali būti užtikrinamas bet kuriomis priemonėmis, tačiau 233 straipsnio 2 dalyje nurodyti saugūs elektroniniai parašai ir apsikeitimo elektroniniais duomenimis priemonės savaime nėra pakankami įskaitomumui užtikrinti.

Sukurta: 05/10/2011 Paskutinė redakcija: 05/10/2011

Dokumento numeris: A-7

Tema: kilmės autentiškumo, turinio vientisumo ir įskaitomumo užtikrinimo priemonių pasirinkimas

Šaltinis: 233 straipsnio 1 dalies antra pastraipa

Kiekvienas apmokestinamasis asmuo nustato, koku būdu užtikrinamas sąskaitos faktūros kilmės autentiškumas, turinio vientisumas ir įskaitomumas. Tai galima atlikti verslo kontrolės priemonėmis, kuriomis nustatoma patikima sąskaitos faktūros ir prekių tiekimo ar paslaugų teikimo audito seka.

Pastabos

Ir tiekėjas, ir įsigyjantis asmuo gali laisvai pasirinkti, kaip užtikrinti sąskaitos faktūros kilmės autentiškumą, turinio vientisumą ir įskaitomumą. To pasirinkimo galimybė neturėtų būti ribojama pagal valstybes nares.

Jeigu valstybė narė pateikia rekomendacijas, tai turėtų būti aiškiai nurodyta, kad tai tik rekomendacijos ir jomis apmokestinamojo asmens pasirinkimo galimybė neapribojama.

Direktyvoje 2010/45/ES pateikti trys procedūrų arba technologijų pavyzdžiai (verslo kontrolės priemonės, kuriomis sukuriama patikima audito seka, saugūs elektroniniai parašai ir apsikeitimo elektroniniais duomenimis priemonės) neturėtų užkirsti kelio naudoti kitas technologijas arba procedūras, jeigu jos atitinka kilmės autentiškumo, turinio vientisumo ir sąskaitos įskaitomumo užtikrinimo sąlygas.

Tema: verslo kontrolės priemonės

Šaltinis: 233 straipsnio 1 dalies antra pastraipa

*Kiekvienas apmokestinamasis asmuo nustato, koku būdu užtikrinamas sąskaitos faktūros kilmės autentiškumas, turinio vientisumas ir įskaitomumas. Tai galima atlikti **verslo kontrolės priemonėmis**, kuriomis nustatoma patikima sąskaitos faktūros ir prekių tiekimo ar paslaugų teikimo audito seka.*

Pastabos

Verslo kontrolė yra plati sąvoka. Tai atsakingų asmenų (vadovų, darbuotojų ir savininkų) sukurtas, įgyvendinamas ir nuolat atnaujinamas procesas, skirtas suteikti deramą finansinių, apskaitos ir priežiūros teisės aktuose numatytų ataskaitų tikrumo ir teisinių reikalavimų laikymosi užtikrinimą.

Konkrečiai pagal 233 straipsnį tai turėtų būti suprantama kaip procesas, kuriuo apmokestinamasis asmuo sukūrė, įgyvendino ir nuolat atnaujina deramą tiekėjo arba sąskaitos faktūros rengėjo tapatybės nustatymo (kilmės autentiškumo), PVM turinio nekeitimo (turinio vientisumo) ir sąskaitos faktūros įskaitomumo nuo jos išrašymo momento iki saugojimo laikotarpio pabaigos užtikrinimo lygį.

Verslo kontrolės priemonės turėtų būti tinkamos pagal apmokestinamojo asmens dydį, veiklą ir pobūdį, jose turėtų būti atsižvelgiama į sandorių skaičių ir vertę, taip pat į tiekėjų ir įsigyjančių asmenų skaičių pobūdį. Jeigu reikia, taip pat reikėtų atsižvelgti į kitus veiksnius.

Verslo kontrolės pavyzdys – patvirtinamųjų dokumentų sutikrinimas. Vertinant patvirtinamųjų dokumentų svarbą reikėtų atsižvelgti į tokius veiksnius, kaip patvirtinamųjų dokumentų rengėjo nepriklausomumo nuo apmokestinamojo asmens laipsnis ir tiems dokumentams apskaitos procese priskiriama svarba. Svarbus šio pobūdžio verslo kontrolės aspektas yra tai, kad sąskaita faktūra tikrinama kaip verslo ir apskaitos proceso dokumentas, o ne kaip pavienis dokumentas.

Svarbu atminti, kad sąskaita faktūra, nesvarbu, ar popierinė, ar elektroninė, dažniausiai yra tik vienas iš dokumentų (pvz., pirkimo užsakymas, sutartis, transporto dokumentas, mokėjimo pranešimas ir t. t.), kurie yra susiję su sandoriu ir kuriuose tas sandoris yra fiksuojamas.

Tiekėjas sąskaitą faktūrą gali sutikrinti su pirkimo užsakymu, transporto dokumentais ir gautu apmokėjimu. Įsigyjantis asmuo sąskaitą faktūrą gali sutikrinti su patvirtintu pirkimo užsakymu (pirkimo patvirtinimo pranešimu), pristatymo pranešimu, pranešimu apie apmokėjimą ir lėšų perlaidą. Tačiau tai tik tipinių dokumentų, kurie gali būti naudojami, pavyzdžiai, sąskaita faktūra gali būti sutikrinama su daugeliu kitų dokumentų.

Tema: patikima audito seka

Šaltinis: 233 straipsnio 1 dalies antra pastraipa

*Kiekvienas apmokestinamasis asmuo nustato, koku būdu užtikrinamas sąskaitos faktūros kilmės autentiškumas, turinio vientisumas ir įskaitomumas. Tai galima atlikti verslo kontrolės priemonėmis, kuriomis nustatoma **patikima** sąskaitos faktūros ir prekių tiekimo ar paslaugų teikimo **audito seka**.*

Pastabos

Apskaitoje audito seką galima apibūdinti kaip sandorio eigos fiksavimą dokumentuose nuo jo inicijavimo, t. y. nuo pirminio dokumento – pirkimo užsakymo, iki užbaigimo, pavyzdžiui, galutinio įrašo metinėse sąskaitose, ir atvirkščiai, kuriuo sukuriama sąsaja tarp įvairių to proceso dokumentų. Audito seka apima pirminius dokumentus, įvykdytus sandorius ir nuorodas į jų sąsajas.

Audito seka gali būti laikoma patikima, kai sąsają tarp patvirtinamųjų dokumentų ir įvykdytų sandorių galima lengvai rasti (nes turima pakankamai duomenų apie dokumentų sąsajas), kai ji atitinka nustatytas procedūras ir atspindi faktiškai vykusius procesus. To galima pasiekti, pavyzdžiui, naudojant trečiosios šalies dokumentus, pvz., bankų išrašus, iš įsigyjančio asmens arba tiekėjo gautus dokumentus (antrosios šalies dokumentus) ir vidaus kontrolės priemones, pvz., pareigų atskyrimą.

PVM tikslais audito seka, kaip nurodyta 233 straipsnio 1 dalies antroje pastraipoje, turėtų būti sukurta sąskaitos faktūros ir prekių tiekimo arba paslaugų teikimo sąsaja, kurią būtų galima audituoti, kad būtų galima patikrinti, ar sąskaitoje faktūroje atsispindi tai, kad prekės arba paslaugos buvo suteiktos.

Priemonės, kuriomis apmokestinamasis asmuo gali įrodyti sąsają tarp sąskaitos faktūros ir pristatytų prekių arba suteiktų paslaugų, paliekama pasirinkti apmokestinamajam asmeniui savo nuožiūra. Valstybė narė gali parengti rekomendacijas, kad padėtų apmokestinamajam asmeniui sukurti patikimą audito seką, tačiau tose rekomendacijose negali būti jokių privalomų reikalavimų. Pavyzdys galėtų būti įvairūs dokumentai, pavyzdžiui, pirkimo užsakymas, transporto dokumentai ir pati sąskaita faktūra ir žymos, kad šie dokumentai tarpusavyje sutikrinti, arba vien tik faktas, kad šie trys dokumentai faktiškai atitinka vienas kitą.

Kaip ir verslo kontrolės priemonės, patikima audito seka turėtų būti tinkama pagal apmokestinamojo asmens dydį, veiklą ir pobūdį, joje turėtų būti atsižvelgiama į sandorių skaičių ir vertę, taip pat į tiekėjų ir išigyjančių asmenų skaičių ir pobūdį. Jeigu reikia, taip pat reikėtų atsižvelgti į kitus veiksnius, pavyzdžiui, finansinės atkaitomybės ir audito reikalavimus.

Tema: saugus elektroninis parašas ir apsikeitimo elektroniais duomenimis priemonės

Šaltinis: 233 straipsnio 2 dalis

Elektroninės sąskaitos faktūros kilmės autentiškumas ir turinio vientisumas užtikrinamas ne tik 1 dalyje apibūdintomis verslo kontrolės priemonėmis, bet ir technologijomis, kurių pavyzdžiai pateikiami toliau:

a) **saugiu elektroniniu parašu**, kaip apibrėžta 1999 m. gruodžio 13 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 1999/93/EB dėl Bendrijos elektroninių parašų reguliavimo sistemos (*) 2 straipsnio 2 punkte, paremtu kvalifikuotu sertifikatu ir sukurtu naudojant saugią parašo formavimo įrangą, kaip apibrėžta Direktyvos 1999/93/EB 2 straipsnio 6 ir 10 punktuose;

b) **apsikeitimo elektroniais duomenimis priemonėmis**, kaip apibrėžta 1994 m. spalio 19 d. Komisijos rekomendacijos 1994/820/EB dėl apsikeitimo elektroniais duomenimis teisinių aspektų (**) 1 priedo 2 straipsnyje, jei susitarime dėl keitimosi numatyta taikyti procedūras, kuriomis užtikrinamas duomenų kilmės autentiškumas ir vientisumas.

Pastabos

Šios dvi galimybės, saugus elektroninis parašas ir apsikeitimo elektroniais duomenimis priemonės, yra tik elektroninių sąskaitų faktūrų išrašymo technologijų, kuriomis galima užtikrinti kilmės autentiškumą ir turinio vientisumą, pavyzdžiai, tai negali būti privalomi reikalavimai. Jeigu elektroninės sąskaitos faktūros neatitinka 233 straipsnio 2 dalies a arba b punktuose nustatytų sąlygų, vis tiek gali būti, kad jos atitinka verslo kontrolės priemonėms 233 straipsnio 1 dalies antroje pastraipoje nustatytus reikalavimus arba kilmės autentiškumo ir turinio vientisumo sąlygas, kurios užtikrinamos kitomis technologijomis (tarp jų, pavyzdžiui, saugiais elektroniais parašais, kurie nėra grindžiami kvalifikuotu sertifikatu) arba procedūromis.

Apsikeitimo elektroniais duomenimis priemonės grindžiamos susitarimu keistis struktūriniais duomenimis pagal Komisijos rekomendaciją 1994/820/EB ir gali būti bet kurio standartinio formato. Jos gali būti ne tik EDIFACT formato – tai yra tik vienas tokių formatų pavyzdys.

Tema: išrašymo momentas ir saugojimo laikotarpio pabaiga

Šaltinis: 233 straipsnio 1 dalies pirma pastraipa

Tiek popierinės, tiek elektroninės sąskaitos faktūros kilmės autentiškumas, turinio vientisumas ir įskaitomumas užtikrinamas nuo sąskaitos faktūros išrašymo momento iki jos saugojimo laikotarpio pabaigos.

Pastabos

Sąskaitos faktūros kilmės autentiškumas, turinio vientisumas ir įskaitomumas privalo būti užtikrinamas nuo sąskaitos faktūros išrašymo iki jos saugojimo laikotarpio pabaigos. Saugojimo laikotarpis – tai valstybės narės pagal PVM direktyvą (247 straipsnis) nustatytas laikotarpis. Sąskaitos faktūros išrašymo terminas – PVM direktyvoje (222 straipsnyje) nustatytas terminas.

Apmokestinamasis asmuo privalo gebėti užtikrinti sąskaitos faktūros kilmės autentiškumą, turinio vientisumą ir įskaitomumą visą laiką nuo sąskaitos faktūros išrašymo momento iki jos saugojimo laikotarpio pabaigos. Tačiau kadangi laikui bėgant verslo praktika kinta, priemonės, kuriomis užtikrinamas sąskaitos faktūros kilmės autentiškumas, turinio vientisumas ir įskaitomumas taip pat gali kisti.

EUROPOS KOMISIJA
MOKESČIŲ IR MUITŲ SĄJUNGOS
GENERALINIS DIREKTORATAS
Netiesioginiai mokesčiai ir mokesčių administravimas
C1 skyrius: PVM ir kiti apyvartos mokesčiai

Sukurta: 05/10/2011 Paskutinė redakcija: 05/10/2011

Dokumento numeris: B

Dalykas: sąskaitų faktūrų išrašymas

Aptartos temos

Teisinis pagrindas: 2010 m. liepos 13 d. Tarybos direktyva 2010/45/ES, kuria iš dalies keičiamos Direktyvos 2006/112/EB dėl pridėtinės vertės mokesčio bendros sistemos nuostatos dėl sąskaitų faktūrų išrašymo taisyklių

Šaltiniai: 219a, 220, 221, 222 ir 224 straipsniai

Aptartos temos

1. 219a straipsnis – kurios valstybės narės taisyklės yra taikytinos?
2. 221 straipsnio 3 dalis – taikytinos valstybės narės sąskaitų faktūrų išrašymo už neapmokestinamą tiekimą taisyklės
3. 220 straipsnio 2 dalis ir 221 straipsnio 2 dalis – sąskaitų faktūrų išrašymo už neapmokestinamas finansines paslaugas taisyklės (135 straipsnio 1 dalies a–g punktai)
4. 224 straipsnio 1 dalis – sąskaitų faktūrų išsirašymas

Sukurta: 05/10/2011 Paskutinė redakcija: 05/10/2011 **Dokumento numeris: B-1**

Tema: kurios valstybės narės taisyklės yra taikytinos?

Šaltinis: 219a straipsnis

Nedarant poveikio 244–248 straipsnių taikymui, taikomos šios nuostatos:

1) Sąskaitų faktūrų išrašymui taikomos taisyklės, taikomos toje valstybėje narėje, kuri pagal V antraštinės dalies nuostatas laikoma valstybe nare, kurioje tiekiamos prekės ar teikiamos paslaugos.

2) Nukrypstant nuo 1 dalies, sąskaitų faktūrų išrašymui taikomos valstybėje narėje, kurioje prekių tiekėjas ar paslaugų teikėjas yra įsteigęs savo verslą arba turi nuolatinį padalinį, iš kurio jis tiekia prekes ar teikia paslaugas, taikomos taisyklės arba, nesant tokios įsisteigimo vietos arba nuolatinio padalinio, valstybėje narėje, kurioje yra prekių tiekėjo ar paslaugų teikėjo nuolatinė gyvenamoji vieta arba kur jis paprastai gyvena, taikomos taisyklės, kai:

a) prekių tiekėjas ar paslaugų teikėjas nėra įsisteigęs valstybėje narėje, kuri pagal V antraštinės dalies nuostatas laikoma valstybe nare, kurioje tiekiamos prekės ar teikiamos paslaugos, arba jo padalinys toje valstybėje narėje nedalyvauja prekių tiekime ar paslaugų teikime, kaip apibrėžta 192a straipsnyje, o asmuo, kuriam tenka prievolė sumokėti PVM, yra asmuo, kuriam tiekiamos prekės ar teikiamos paslaugos.

Tačiau, kai sąskaitą faktūrą išrašo įsigyjantis asmuo (sąskaitų faktūrų išsirašymas), taikomos 1 dalies nuostatos.

b) pagal V antraštinės dalies nuostatas nelaikoma, kad prekės tiekiamos ar paslaugos teikiamos Bendrijos viduje.

Pastabos

Jeigu verslo įmonės tiekia prekes arba teikia paslaugas įsigyjantiems asmenims kitose valstybėse narėse, gali būti sunku nustatyti, kurios valstybės narės sąskaitų faktūrų išrašymo taisyklės taikyti. Siekiant paaiškinti, kurias taisykles taikyti ir verslo įmonėms suteikti teisinio tikrumo, PVM direktyvoje pateikiamas 219a straipsnis.

219a straipsnio tikslas – nustatyti aiškias taisykles, kuri valstybė narė turėtų nustatyti sąskaitų faktūrų išrašymo už PVM apmokestinamą tiekimą taisykles. Šios taisyklės netaikomos sąskaitų faktūrų saugojimui, bet taikomos kitiems sąskaitų faktūrų išrašymo aspektams: išrašymui, turiniui arba sąskaitų faktūrų supaprastinimui, jeigu valstybė narė turi tokią galimybę arba jeigu sąskaitos faktūros reikalavimas susijęs su sandoriu šalies viduje.

Pavyzdžiui, valstybės narės gali savo nuožiūra pasirinkti galimybę pratęsti suvestinės sąskaitos faktūros terminą arba reikalauti, kad išsirašomos sąskaitos faktūros būtų išrašomos apmokestinamojo asmens vardu ir jo naudai. Valstybė narė, kuri taiko šias ir kitas galimybes, yra 219a straipsnyje nurodyta valstybė narė, nebent kitur aiškiai nustatyta kitaip.

Nors taikydamos tam tikrus sąskaitų faktūrų išrašymo reikalavimus, pavyzdžiui, nacionalines nuostatas dėl nepamokestinamo tiekimo, PVM sumos valiutos, valstybės narės negali rinktis iš kelių galimybių, šie reikalavimai vis tiek turėtų būti paaiškinti, nurodant konkrečią valstybę narę. Šiuo ir kitais atvejais, kai reikalingi atitinkami nacionaliniai reikalavimai, atitinkama valstybė narė turėtų būti 219a straipsnyje nurodyta valstybė narė.

Pagrindinė taisyklė yra ta, kad sąskaitų faktūrų išrašymo taisykles nustato ta valstybė narė, kurioje vykdomas tiekimas.

Tačiau yra dvi pagrindinės taisyklės išimtys, jos nurodytos 219a straipsnio 2 dalies a ir b punktuose. Jos taikomos, kai tiekimas vykdomas kitoje valstybėje narėje ir jam taikomas atvirkštinis apmokestinimas ir kai tiekimas yra apmokestinamas ne ES. Tokiais atvejais taikomos tos valstybės narės sąskaitų faktūrų išrašymo taisyklės, kurioje tiekėjas yra įsteigtas arba turi nuolatinį padalinį, iš kurio tiekia prekes arba teikia paslaugas, arba kurioje yra nuolatinė jo gyvenamoji vieta ar kur jis paprastai gyvena.

Priede pateikiamos lentelės, nors ir neišsamios, kuriose pateikiami pavyzdžiai, kurių valstybių narių taisyklės taikomos.

Jeigu tiekėjai yra įsteigti ne ES, bet tiekia apmokestinamas prekes arba teikia apmokestinamas paslaugas ES, išimtys netaikomos ir visada galioja pagrindinė sąskaitų faktūrų išrašymo taisyklė, kad taikomos tos valstybės narės taisyklės, kurioje vykdomas tiekimas.

Pagrindinė taisyklė taip pat visada taikoma, kai sąskaitos faktūros yra išsirašomos ir kai sąskaitą faktūrą išrašantis įsigyjantis asmuo PVM privalo mokėti pagal atvirkštinio apmokestinimo tvarką. Taigi, sąskaitų faktūrų išrašymo taisykles nustato valstybė narė, kurioje vykdomas tiekimas.

Tais atvejais, kai tiekimas vykdomas iš ES nepriklausančios šalies į ES valstybę narę ir reiškia, kad prekės yra importuojamos, prekių tiekimo vieta yra už ES ribų. Kadangi tiekimas vykdomas ne ES, taip pat kai tiekėjas yra ne ES, netaikomos jokios valstybės

narės sąskaitų faktūrų išrašymo taisyklės. Be to, sąskaitų faktūrų išrašymo prievolės, susijusios su prekių importu į ES, nėra.

Jeigu įsigyjantis asmuo PVM privalo mokėti pagal atvirkštinio apmokestinimo tvarką ir paskiria fiskalinį agentą pagal PVM direktyvos 204 straipsnį, 219a straipsnio 2 dalies a punktas turėtų būti taikomas taip, tarsi PVM privalėtų mokėti įsigyjantis asmuo. Jeigu tokiu atveju fiskalinis agentas taip pat išrašo sąskaitą faktūrą, turėtų būti tariama, kad sąskaitą faktūrą išrašė įsigyjantis asmuo, taigi, taikoma 219a straipsnio 1 dalis.

Priedas

Prekių tiekimas

Tiekimo pobūdis	Tiekėjo valstybė narė arba šalis	Įsigyjančio asmens valstybė narė arba šalis	Prekių gabenimas	Apmokestinimo valstybė narė arba šalis	Valstybė narė, kurios taisyklės taikomos pagal 219a straipsnį	Pagrindas pagal 219a straipsnį
Prekių tiekimas šalies viduje	A	A	iš A į A	A	A	1 dalis
Neapmokestinamas tiekimas Bendrijos viduje	A	B	iš A į B	A	A	1 dalis
Neapmokestinamas tiekimas Bendrijos viduje, kai sąskaita faktūra išsirašoma	A	B	iš A į B	A	A	1 dalis
Nuotolinis pardavimas	A	B	iš A į B	B	B	1 dalis
Tarpvalstybinis tiekimas fiziniam asmeniui (neviršijant	A	B	iš A į B	A	A	1 dalis

nuotolinių pardavimų ribos)						
Trišalio tiekimo Bendrijos viduje antroji dalis	B	C	iš A į C	C	B	2 dalies a punktas
Įsigyjantis asmuo privalo mokėti PVM pagal 194 straipsnį	A	B	iš B į B	B	A	2 dalies a punktas
Tarpvalstybinis dujų arba elektros energijos tiekimas	A	B	iš A į B	B	A	2 dalies a punktas
Eksportas	A	Trečioji šalis	iš A į trečiąją šalį	A	A	1 dalis
Tiekimas už ES ribų	A	Trečioji šalis	Trečiojoje šalyje	Už ES ribų	A	2 dalies b punktas
Importas	Trečioji šalis	A	Iš trečiosios šalies į A	Už ES ribų	Už ES ribų	1 dalis

Paslaugų teikimas

Teikimo pobūdis	Straipsnis	Teikėjo valstybė narė	Įsigyjančio asmens valstybė narė arba šalis	Apmokestinimo valstybė narė arba šalis	Valstybė narė, kurios taisyklės taikomos pagal 219a straipsnį	Pagrindas pagal 219a straipsnį
Bendros vienos verslo	44	A	A	A	A	1 dalis

įmonės kitai teikiamos paslaugos						
Tarpvalstybinės vienos verslo įmonės kitai teikiamos paslaugos	44 ir 196	A	B	B	A	2 dalies a punktas
Tarpvalstybinės vienos verslo įmonės kitai teikiamos paslaugos, sąskaitą faktūrą išrašo įsigyjantis asmuo	44, 196 ir 224	A	B	B	B	1 dalis
Bendros verslo įmonės įsigyjančiam asmeniui teikiamos paslaugos	45	A	B	A	A	1 dalis
Su nekilnojamoju turtu susijusios paslaugos (nekilnojamasis turtas valstybėje narėje C, atvirkštinio apmokestinimo nėra)	47	A	B	C	C	1 dalis
Vienos verslo įmonės kitai teikiamos	44	A	Trečioji šalis	Trečioji šalis	A	2 dalies b punktas

paslaugos, kai įsigyjantis asmuo yra ne ES						
Tam tikros verslo įmonės įsigyjantiems asmeniui teikiamos paslaugos, kai įsigyjantis asmuo yra ne ES	59	A	Trečioji šalis	Trečioji šalis	A	2 dalies b punktas

Tema: taikytinos valstybės narės sąskaitų faktūrų išrašymo už neapmokestinamą tiekimą taisyklės

Šaltinis: 221 straipsnio 3 dalis

Valstybės narės gali atleisti apmokestinamuosius asmenis nuo 220 straipsnio 1 dalyje arba 220a straipsnyje nustatytos prievolės sąskaita faktūra įforminti jų atliktą neapmokestinamą prekių tiekimą ar paslaugų teikimą jų teritorijoje, suteikiant teisę atskaityti anksčiau sumokėtą PVM arba jos nesuteikiant, pagal 110 ir 111 straipsnius, 125 straipsnio 1 dalį, 127 straipsnį, 128 straipsnio 1 dalį, 132 straipsnį, 135 straipsnio 1 dalies h–l punktus, 136, 371, 375, 376 ir 377 straipsnius, 378 straipsnio 2 dalį, 379 straipsnio 2 dalį ir 380–390b straipsnius.

Bendroji informacija

219a straipsnyje nustatyta, kurios valstybės narės sąskaitų faktūrų išrašymo taisyklės yra taikomos.

Tačiau 221 straipsnio 3 dalyje numatytos sąskaitų faktūrų išrašymo galimybės, kurias valstybės narės gali pasirinkti, kai tiekimas yra vykdomas toje valstybėje narėje. Todėl kai taikomos abejos taisyklės, t. y. 219a straipsnis, kuriame nustatyta, kurios valstybės narės sąskaitų faktūrų išrašymo taisyklės yra taikomos, ir 221 straipsnio 3 dalis, pagal kurią kitoms valstybėms narėms leidžiama pasirinkti tam tikrą galimybę, kyla klausimų.

Pastabos

Kai vykdomas tarpvalstybinis neapmokestinamas tiekimas, kaip nurodyta 221 straipsnio 3 dalyje, ir kai tiekėjas nėra įsteigtas valstybėje narėje, kurioje vykdomas tiekimas (A), o PVM privalo sumokėti įsigyjantis asmuo (atvirkštinis apmokestinimas), sąskaitų faktūrų išrašymo taisyklės nustato valstybė narė, kurioje yra įsteigtas tiekėjas (B) (219a straipsnio 2 dalies a punktas). Tačiau valstybė narėje, kurioje vykdomas tiekimas (A), gali atleisti apmokestinamąjį asmenį nuo prievolės išrašyti sąskaitą faktūrą (221 straipsnio 3 dalis). Kadangi šiuo atveju ta valstybė narė (A) nėra valstybė narė, kuri nustato sąskaitų faktūrų išrašymo taisyklės (B), visuomet bus taikomas reikalavimas išrašyti sąskaitą faktūrą už tą tiekimą.

Pirmiau nurodytu atveju sąskaitoje faktūroje pagal 226 straipsnio 11a dalį turėtų nurodyta: atvirkštinis apmokestinimas (taip pat žr. dokumentą C3).

Tik tada, kai 221 straipsnio 3 dalyje nurodytas neapmokestinamas tiekimas vykdomas toje pačioje valstybėje narėje, kuri nustato sąskaitų faktūrų išrašymo taisykles pagal 219a straipsnį, valstybė narė gali atleisti apmokestinamąjį asmenį nuo prievolės išrašyti sąskaitą faktūrą.

Taigi, daroma išvada, kad už vienos verslo įmonės kitai vykdomą tarpvalstybinį tiekimą visada reikės išrašyti sąskaitą faktūrą.

Tema: sąskaitų faktūrų išrašymo už neapmokestinamas draudimo ir finansines paslaugas taisyklės (135 straipsnio 1 dalies a–g punktai)

Šaltiniai: 220 ir 221 straipsniai

220 straipsnio 2 dalis

Nukrypstant nuo 1 dalies ir nedarant poveikio 221 straipsnio 2 dalies taikymui, išrašyti sąskaitą faktūrą nereikalaujama, kai teikiamos paslaugos yra neapmokestinamos pagal 135 straipsnio 1 dalies a–g punktus.

221 straipsnio 2 dalis

Valstybės narės apmokestinamiesiems asmenims, kurie yra įsisteigę jų teritorijoje arba kurie jų teritorijoje turi nuolatinį padalinį, iš kurių vykdomas prekių tiekimas ar paslaugų teikimas, gali nustatyti prievolę įforminti pagal 135 straipsnio 1 dalies a–g punktus PVM neapmokestinamą paslaugų teikimą, kurią tie apmokestinamieji asmenys įvykdė jų teritorijoje arba už Bendrijos ribų, sąskaita faktūra nurodant rekvizitus, kurių reikalaujama pagal 226 arba 226b straipsnius.

Bendroji informacija

Apskritai sąskaitas faktūras reikalaujama išrašyti už apmokestinamą tiekimą tarp apmokestinamųjų asmenų, suteikiant valstybei narei galimybę tam tikro neapmokestinamo tiekimo atveju atleisti nuo šios prievolės išrašyti sąskaitas faktūras.

Kai teikiamoms paslaugoms taikoma išimtis pagal 135 straipsnio 1 dalies a–g punktus, pagal Direktyvą 2010/45/ES taisyklės pakeičiamos ir už šias paslaugas sąskaitos faktūros išrašyti nebereikalaujama (220 straipsnio 2 dalis), bet valstybės narės gali, jei taip nusprendžia, nustatyti prievolę išrašyti sąskaitą faktūrą. Sąskaitos faktūros gali būti reikalaujama tik tada, kai paslaugų teikėjas yra įsteigtas toje valstybėje narėje ir yra joje apmokestinamas, arba kai paslaugos teikiamos ne ES.

Pastabos

Valstybės narės gali nereikalauti išrašyti sąskaitą faktūrą už teikiamas paslaugas, kurioms taikoma išimtis pagal 135 straipsnio 1 dalies a–g punktus, kai paslaugų teikėjas yra

įsteigtas jų teritorijoje arba turi jų teritorijoje nuolatinį padalinį, iš kurio teikia paslaugas, ir teikia kitoje valstybėje narėje apmokestinamas paslaugas.

Jeigu paslaugų teikėjas, kuris teikia tas paslaugas, yra apmokestinamas ir įsteigtas toje pačioje valstybėje narėje, tada valstybė narė gali reikalauti, kad už vienos verslo įmonės kitai ir vienos verslo įmonės įsigyjančiam asmeniui teikiamas paslaugas sąskaitos faktūros būtų išrašomos.

Daroma išvada, kad 221 straipsnio 2 dalyje numatyta galimybė galima pasinaudoti, kai paslaugos teikiamos šalies viduje ir ne ES, bet ne tada, kai sandorius sudaro verslo įmonės, esančios skirtingose valstybėse narėse.

Tema: išsirašomos sąskaitos faktūros

Šaltinis: 224 straipsnio 1 dalis

Sąskaitas faktūras gali išrašyti įsigyjantis asmuo, kai prekes jam tiekia ar paslaugas teikia apmokestinamasis asmuo, jei abi šalys yra sudariusios išankstinį susitarimą ir jei yra nustatyta tvarka, pagal kurią tiekiantis prekes arba teikiantis paslaugas apmokestinamasis asmuo pripažįsta kiekvieną sąskaitą faktūrą. Valstybė narė gali reikalauti, kad tokios sąskaitos faktūros būtų išrašomos apmokestinamojo asmens vardu ir jo naudai.

Bendroji informacija

Taisyklės dėl sąskaitų faktūrų išsirašymo, panaikinus daugelį galimybių ir sąlygų, kurias valstybės narės gali taikyti, turėtų būti taikomos vienodžiau. Nors sąlyga dėl išankstinio pirkėjo ir pardavėjo susitarimo taip pat dėl kiekvienos sąskaitos faktūros pripažinimo išlieka, nuostata dėl valstybės narės, kuri tas sąlygas nustato, išbraukta. Taigi dabar reikia paaiškinti, ką reiškia išankstinis susitarimas ir kiekvienos sąskaitos faktūros pripažinimas.

Pastabos

Tiekėjo ir įsigyjančio asmens išankstinio susitarimo sąlygas ir kiekvienos sąskaitos faktūros pripažinimo tvarką, kaip nurodyta 224 straipsnyje, nustato abi šalys.

Valstybės narės negali apibrėžti dviejų šalių susitarimo pobūdžio. Vis dėlto, išankstinis susitarimas reiškia, kad susitarimas sudaromas iki sąskaitų faktūrų išsirašymo pradžios. Taip pat mokesčių administratoriui paprašius abi šalys privalo gebėti parodyti, kad išankstinis susitarimas buvo sudarytas. Atsižvelgiant į tai rekomenduojama, kad sandorio šalys dėl teisinio tikrumo saugotų išankstinio susitarimo įrodymą.

Kiekvienos sąskaitos faktūros pripažinimas gali būti išreikštas žodžiais arba nebylus. Tai gali būti sulygta ir nustatyta išankstiniame susitarime arba pripažinimą gali parodyti sąskaitos faktūros tvarkymas ar tai, kad prekių tiekėjas arba paslaugų teikėjas gavo apmokėjimą.

EUROPOS KOMISIJA
MOKESČIŲ IR MUITŲ SĄJUNGOS
GENERALINIS DIREKTORATAS
Netiesioginiai mokesčiai ir mokesčių administravimas
C1 skyrius: PVM ir kiti apyvartos mokesčiai

Sukurta: 05/10/2011 Paskutinė redakcija: 05/10/2011

Dokumento numeris: C

Dalykas: sąskaitų faktūrų turinys

Bendroji informacija ir aptartos temos

Teisinis pagrindas: 2010 m. liepos 13 d. Tarybos direktyva 2010/45/ES, kuria iš dalies keičiamos Direktyvos 2006/112/EB dėl pridėtinės vertės mokesčio bendros sistemos nuostatos dėl sąskaitų faktūrų išrašymo taisyklių

Šaltiniai: 91, 226, 226b ir 230 straipsniai

Aptartos temos:

1. 226 straipsnio 2 dalis – eilės numeriai
2. 226 straipsnio 7a dalis – pinigų apskaita
3. 226 straipsnio 11 dalis – neapmokestinamas tiekimas
4. 91 ir 230 straipsniai – PVM sumos konvertavimas į nacionalinę valiutą
5. 226b straipsnis – supaprastintos sąskaitos faktūros

Pastabos

Sąskaitos faktūros turinys yra suderintas ES lygmeniu, valstybės narės turi labai mažai pasirinkimo galimybių. Kadangi pagal Direktyvą 2010/45/ES sąskaitos faktūros turinys pakeistas, visų pirma siekiant sumažinti našta verslo įmonėms, šiuos pakeitimus, taip pat esamus straipsnius, kurie nors ir nebuvo pakeisti, bet yra skirtingai aiškinami ES, reikia paaiškinti.

Sukurta: 05/10/2011 . Paskutinė redakcija: 05/10/2011

Dokumento numeris: C-1

Tema: eilės numeriai

Šaltinis: 226 straipsnis

2) unikalus sąskaitos faktūros vienos ar kelių serijų eilės numeris;

Pastabos

226 straipsnio 2 dalyje nurodyti eilės numeriai, kurie yra unikalūs sąskaitos faktūros numeriai, gali būti sudaromi kaip vienos ar kelių serijų eilės numeriai, jie gali būti raidiniai skaitmeniniai. Sprendimą pasirinkti skirtingas numerių serijas priima verslo įmonė, jos gali būti pasirenkamos, pavyzdžiui, pagal kiekvieną filialą, kiekvieną tiekimo tipą arba kiekvieną įsigyjantį asmenį, tai taikoma ir išsirašomoms sąskaitoms faktūroms arba trečiųjų šalių išrašomoms sąskaitoms faktūroms.

Jeigu valstybės narės nusprendžia reikalauti, kad supaprastintose sąskaitose faktūrose eilės numeriai būtų nurodomi, skirtingos numerių serijos pasirenkamos remiantis tais pačiais reikalavimais, kaip ir išsamių PVM sąskaitų faktūrų atveju.

Tema: pinigų apskaita

Šaltinis: 226 straipsnis

7a) kai prievolė apskaičiuoti PVM atsiranda gavus apmokėjimą pagal 66 straipsnio b punktą, o teisė į atskaitą įgyjama atsiradus prievolei apskaičiuoti atskaitomą mokestį, nurodoma: pinigų apskaita;

Pastabos

Pinigų apskaitos sistema tiekėjui suteikia galimybę deklaruoti PVM mokestiniu laikotarpiu, kuriuo gautas arba atliktas apmokėjimas už pristatytas prekes arba suteiktas paslaugas. Tam, kad įsigyjantis asmuo žinotų, kada įgyja teisę į PVM atskaitą, tiekėjas sąskaitoje faktūroje turėtų nurodyti, kad jis taiko pinigų apskaitos sistemą.

Kad tiekėjas sąskaitoje faktūroje galėtų nurodyti: pinigų apskaita, turi būti įvykdytos dvi sąlygos:

1. Tiekėjas atitinka sąlygas ir taiko pinigų apskaitos sistemą.
2. Apmokestinamojo asmens, kuris taiko pinigų apskaitos sistemą, įsigyjantis asmuo įgyja teisę į PVM atskaitą tuo momentu, kai tiekėjas įgyja prievolę sumokėti mokestį.

Sukurta: 05/10/2011 Paskutinė redakcija: 05/10/2011

Dokumento numeris: C-3

Tema: neapmokestinamas tiekimas

Šaltinis: 226 straipsnis

11) neapmokestinimo atveju nuoroda į taikytiną šios direktyvos nuostatą arba atitinkamą nacionalinę nuostatą, arba bet kokia kita nuoroda, kad prekių tiekimas ar paslaugų teikimas yra neapmokestinamas;

Pastabos

Kai tiekimas yra neapmokestinamas, apmokestinamasis asmuo gali pasirinkti, ar pateikti nuorodą į atitinkamą PVM direktyvos arba nacionalinio įstatymo straipsnį, ar pateikti kitą nuorodą, iš kurios būtų matyti, kad tiekimas yra neapmokestinamas (pastaba: kai kuriais atvejais, kai galioja teisė į PVM atskaitą, neapmokestinamas tiekimas vadinamas apmokestinamu nuliniu tarifu). Jeigu apmokestinamasis asmuo nusprendžia pateikti kurią nors kitą nuorodą, žodžio „neapmokestinamas“ pakanka pažymėti, kad tiekiamos prekės arba teikiamos paslaugos yra neapmokestinamos. Kita atitinkama formuluočių taip pat gali būti vartojama.

Jeigu tiekimui taikomas atvirkštinis apmokestinimas ir jeigu tas tiekimas valstybėje narėje yra neapmokestinamas, pakanka nurodyti: „atvirkštinis apmokestinimas“, kaip nurodyta 226 straipsnio 11a dalyje.

Tema: PVM sumos konvertavimas į nacionalinę valiutą

Šaltiniai: 91 ir 230 straipsniai

91 straipsnio antra dalis

Valstybės narės sutinka, kad vietoj to būtų taikomas naujausias Europos centrinio banko valiutų keitimo kursas, paskelbtas tuo metu, kai atsiranda prievolė apskaičiuoti PVM. Perskaičiuojant iš vienos valiutos į kitą, kurių nė viena nėra euro, taikomas kiekvienos valiutos ir euro keitimo kursas. Valstybės narės gali reikalauti, jog joms būtų pranešta apie tai, kad apmokestinamasis asmuo naudojasi šia galimybe.

230 straipsnis

Sąskaitoje faktūroje nurodytos sumos gali būti išreikštos bet kuria valiuta, jei mokėtino arba tikslintino PVM suma yra išreikšta nacionaline valstybės narės valiuta, vadovaujantis 91 straipsnyje numatyta valiutų keitimo kurso apskaičiavimo tvarka.

Pastabos

Jeigu sąskaitos faktūros PVM suma yra konvertuojama į nacionalinę valiutą, kaip to reikalaujama 230 straipsnyje, ir jei tai atliekama taikant Europos Centrinio Banko (ECB) paskelbtą kursą, valstybė narė, kuri reikalauja apie tai pranešti, gali reikalauti pateikti tik vieną pranešimą prieš apmokestinamajam asmeniui pradedant taikyti ECB kursą.

Apmokestinamojo asmens nereikalaujama taikyti ECB valiutos kursą visose sąskaitose faktūrose, net jei valstybė narė reikalauja pranešti apie tai, kad taikomas ECB kursas.

Pagal 230 straipsnį neleidžiama nustatyti reikalavimo, kad sąskaitoje faktūroje būtų nurodomas, pavyzdžiui, konvertavimui taikomas valiutos kursas arba konvertavimo metodas, nes šie duomenys yra išsamesni negu reikalaujama pagal 226 straipsnį.

Tema: supaprastintos sąskaitos faktūros

Šaltinis: 226b straipsnis

Valstybės narės reikalauja, kad pagal 220a straipsnį ir 221 straipsnio 1 bei 2 dalis išrašytose supaprastintose sąskaitose faktūrose būtų nurodomi bent šie rekvizitai:

- a) išrašymo data;*
- b) tiekiančio prekes arba teikiančio paslaugas apmokestinamojo asmens identifikavimo duomenys;*
- c) tiekiamų prekių ar teikiamų paslaugų rūšies identifikavimo duomenys;*
- d) mokėtina PVM suma arba jai apskaičiuoti reikalinga informacija;*
- e) kai išrašyta sąskaita faktūra yra dokumentas ar pranešimas, laikomas sąskaita faktūra pagal 219 straipsnį – konkreti ir vienareikšmiška nuoroda į pirminę sąskaitą faktūrą ir konkretūs duomenys, kurie iš dalies keičiami.*

Jos negali reikalauti pateikti sąskaitų faktūrų kitų rekvizitų, nei numatyti 226, 227 ir 230 straipsniuose.

Pastabos

Supaprastintose sąskaitose faktūrose, kurias apmokestinamieji asmenys gali išrašyti, turi būti pateikti bent 226b straipsnyje nurodyti duomenys, bet ne visi 226 straipsnyje nurodyti duomenys, kitaip nebus pasiektas naštos verslo įmonėms sumažinimo tikslas. Supaprastintoje sąskaitoje faktūroje daugiau duomenų pateikti negu nurodyta 226 straipsnyje neleidžiama.

Ši nuostata taikoma, kai supaprastinta sąskaita faktūra išrašoma pagal 220a straipsnyje numatytą galimybę mažesnei negu 100 EUR sumai arba išrašomas kreditinis dokumentas, pagal 238 straipsnį, valstybėms narėms pasikonsultavus su PVM komitetu, kai verslo įmonė teikia paslaugas įsigyjantiui asmeniui pagal 221 straipsnio 1 ir 2 dalis arba kai teikiamos neapmokestinamos draudimo ir finansinės paslaugos.

Tačiau supaprastintų sąskaitų faktūrų negalima leisti išrašyti už nuotolinius pardavimus, Bendrijos viduje tiekiamas neapmokestinamas prekes arba tarpvalstybinį tiekimą, kuriam taikomas atvirkštinis apmokestinimas (220a straipsnio 2 dalis ir 238 straipsnio 3 dalis).

EUROPOS KOMISIJA
MOKESČIŲ IR MUITŲ SĄJUNGOS
GENERALINIS DIREKTORATAS
Netiesioginiai mokesčiai ir mokesčių administravimas
C1 skyrius: PVM ir kiti apyvartos mokesčiai

Sukurta: 05/10/2011 Paskutinė redakcija: 05/10/2011

Dokumento numeris: D

Dalykas: sąskaitų faktūrų saugojimas

Bendroji informacija ir aptartos temos

Teisinis pagrindas: 2010 m. liepos 13 d. Tarybos direktyva 2010/45/ES, kuria iš dalies keičiamos Direktyvos 2006/112/EB dėl pridėtinės vertės mokesčio bendros sistemos nuostatos dėl sąskaitų faktūrų išrašymo taisyklių

Šaltiniai: 247 ir 248a straipsniai

Aptarto temos:

1. 247 straipsnis – saugojimo laikotarpis
2. 248a straipsnis – sąskaitų faktūrų vertimas ir jose vartojama kalba
3. 247 straipsnis – saugojimo terpė

Pastabos

Direktyvoje 2010/45/ES nėra esminių sąskaitų faktūrų saugojimo reikalavimų pakeitimų. Tačiau kai kuriais atvejais kitų sąskaitų faktūrų išrašymo taisyklių, ypač 233 straipsnio, pakeitimai daro įtakos saugojimo taisyklių aiškinimui.

Kai kuriais atvejais taip pat reikia paaiškinti esamas taisykles.

Sukurta: 05/10/2011 Paskutinė redakcija: 05/10/2011

Dokumento numeris: D-1

Tema: saugojimo laikotarpis

Šaltinis: 247 straipsnio 1 dalis

Kiekviena valstybė narė nustato, kiek laiko apmokestinamieji asmenys privalo saugoti sąskaitas faktūras, išrašytas įforminant prekių tiekimą ir paslaugų teikimą jos teritorijoje, ir sąskaitas faktūras, kurias gavo apmokestinamieji asmenys, įsisteigę jos teritorijoje.

Pastabos

Sąskaitų faktūrų saugojimo laikotarpį valstybės narės nustato pagal 247 straipsnio 1 dalį. Sąskaitų faktūrų saugojimui 219a straipsnis netaikomas.

Valstybė narė saugojimo laikotarpį prekių tiekėjui arba paslaugų teikėjui gali nustatyti tik tada, kai tiekimas vykdomas toje valstybėje narėje. Kai tiekėjas vykdo apmokestinamą tiekimą kitoje valstybėje narėje, pavyzdžiui, pagal atvirkštinio apmokestinimo tvarką, jis turi laikytis valstybės narės, kurioje vykdo tiekimą, nustatytą saugojimo taisyklių.

Taip pat apmokestinamajam asmeniui, kuris gauna tiekiamas prekes arba teikiamas paslaugas, taikomos tos valstybės narės, kurioje yra įsteigta jo verslo įmonė, saugojimo taisyklės.

Tema: sąskaitų faktūrų vertimas ir jose vartojama kalba

Šaltinis: 248a straipsnis

Kontrolės tikslais ir sąskaitų faktūrų, susijusių su prekių tiekimu ar paslaugų teikimu jų teritorijoje, ir apmokestinamųjų asmenų, įsisteigusių jų teritorijoje, gaunamų sąskaitų faktūrų atveju valstybės narės tam tikrų apmokestinamųjų asmenų arba tam tikrais atvejais gali reikalauti vertimo į jų valstybines kalbas. Tačiau valstybės narės negali nustatyti bendro reikalavimo išversti sąskaitas faktūras.

Pastabos

Sąskaitose faktūrose vartojama kalba

PVM teisės aktuose nėra reikalavimo vartoti kurią nors kalbą. Jeigu vartojama kita, ne nacionalinė kalba, valstybė narė negali riboti teisės į atskaitą vien dėl sąskaitoje faktūroje vartojamos kalbos. Tačiau tam tikrais atvejais, atliekant auditą, gali būti prašoma pateikti vertimą.

Sąskaitų faktūrų vertimas

Dėl 248a straipsnyje valstybėms narėms numatytos galimybės reikalauti sąskaitų faktūrų vertimo – šis reikalavimas taikomas tik konkrečioms sąskaitoms faktūroms arba konkrečių apmokestinamųjų asmenų sąskaitoms faktūroms, kurias reikia patikrinti kontrolės tikslais. Valstybės narės negali iš anksto nustatyti jokios bendros prievolės, kad visos sąskaitos faktūros, pavyzdžiui, tam tikro tipo arba tam tikro apmokestinamojo asmens sąskaitos faktūros būtų verčiamos į nacionalinę kalbą.

Tema: saugojimo terpė

Šaltinis: 247 straipsnio 2 dalis

Siekdama užtikrinti, kad būtų įvykdyti 233 straipsnyje nustatyti reikalavimai, 1 dalyje nurodyta valstybė narė gali reikalauti, kad sąskaitos faktūros būtų saugomos tokios formos, kuria jos buvo išsiųstos ar pateiktos – popierinės ar elektroninės. Be to, elektroninėmis priemonėmis saugomų sąskaitų faktūrų atveju valstybė narė gali reikalauti, kad elektroninėmis priemonėmis taip pat būtų saugomi duomenys, kuriais užtikrinamas sąskaitų faktūrų kilmės autentiškumas ir jų turinio vientisumas, kaip numatyta 233 straipsnyje.

Pastabos

247 straipsnio 2 dalyje valstybėms narėms leidžiama reikalauti, kad sąskaitos faktūros būtų saugomos originalia forma – tokia, kuria buvo išsiųstos. Tai reiškia, kad gali būti reikalaujama, kad popierinės sąskaitos faktūros būtų saugojamos popierine, o elektroninės sąskaitos faktūros – elektronine forma.

Jeigu sąskaita faktūra yra elektroninė, formato keisti nedraudžiama – to dažnai gali prireikti saugojimo technologijoms žengiant į priekį. Bet kuriuo formato keitimo atveju būtina laikytis 233 straipsnio 1 dalyje nurodytų reikalavimų.

Jeigu sąskaitos faktūros yra saugomos elektroninėmis priemonėmis, pagal 247 straipsnio 2 dalį valstybėms narėms leidžiama reikalauti, kad elektroninėmis priemonėmis taip pat būtų saugomi duomenys, kuriais garantuojamas sąskaitų faktūrų kilmės autentiškumas, turinio vientisumas ir įskaitomumas. Jeigu apmokestinamasis asmuo naudoja saugius elektroninius parašus arba apsikeitimo elektroniniais duomenimis priemones, duomenys, kuriais garantuojamas kilmės autentiškumas ir turinio vientisumas, bus duomenys, susiję su tomis konkrečiomis technologijomis.

Jeigu apmokestinamasis asmuo taiko verslo kontrolės priemones, kuriomis sukuria patikimą sąskaitos faktūros – prekių tiekimo arba paslaugų teikimo audito seką, šie duomenys bus patvirtinamųjų dokumentų duomenys. Tačiau pagal 233 straipsnį būtent verslo įmonė nusprendžia, kaip garantuoti kilmės autentiškumą ir turinio vientisumą.

Jeigu sąskaitos faktūros yra saugomos popierine forma, apmokestinamasis asmuo gali nuspręsti saugoti patvirtinamuosius dokumentus elektronine forma, bet mokesčių

institucijos negali jo įpareigoti to daryti. Taip pat negalima reikalauti, kad elektronine forma saugomi patvirtinamieji dokumentai, būtų laikomi popierine forma.

Taikydami verslo kontrolės priemonės apmokestinamieji asmenys gali toliau vykdyti atliekamas patvirtinamųjų dokumentų ir sąskaitų faktūrų patikras, bet to PVM tikslais nėra reikalaujama.